

இடம் பொருள் கலைஞர்

50

‘பழம்படு பனையின் கிழங்கு பிழந்தன்ன’ என ‘நாரைவிடு தூது’வும், ‘மடலேறுதல்’ என தொல்காப்பியமும், ‘இரும்பனம் புடையல் ஈகை வாங்கல்’ என ‘பதிற்றுப்பத்து’ம் பனையைப் பாடியிருக்கின்றன. திருக்குறளின் முப்பாலிலும் பாடப்பட்டது பனைமரம், திருக்குறள் எழுதப்பட்டதே பனை ஓலையில்தான்.

இப்படிப் பனையைப் பாடாத சங்க இலக்கியங்களே இல்லை. அந்த அளவுக்கு தமிழர் வாழ்வோடு கலந்துவிட்ட ஒன்று பனை. நீலகிரியைத் தவிர, தமிழ்நாட்டின் மற்ற அனைத்து மாவட்டங்களிலும் பனைத் தொழிலாளர்கள் இருக்கின்றனர். நீர் பாய்ச்சத் தேவையில்லை, உரமூட்ட அவசியமில்லை, பூச்சிக்கொல்லிகளைத் தெளிக்க வேண்டிய கட்டாயமும் இல்லை. பதநீர், நீராபானம், ஓலை, நுங்கு, கட்டை, நார் என பனையில் பயனில்லாத பகுதி ஒன்று என இல்லவே இல்லை.

பனை மரங்களின் எண்ணிக்கை

ஆனால், அறிவியல் வளர வளர, உலகம் நவீனமடைய நவீனமடைய பனையும், பனைசார்ந்த பொருட்களும் நம்மை விட்டு விலகிக்கொண்டே சென்றன. அன்று பனையால் வேயப்பட்ட கூரை வீடுகள் இன்று சிமெண்ட் வீடுகளாக மருவியிருக்கின்றன. கருப்பட்டி ஒன்றே இனிப்புக்கான மூலமாக இருந்த காலம் மாறி, இன்று ஆலைக் கரும்புகளால் சர்க்கரை உற்பத்தி அபரிமிதமாகிவிட்டது.

‘கங்’ ஒன்றே மதுவாக இருந்த நிலைமை மாறி, உள்ளூர் முதல் உலக நாடுகள் வரை எத்தனையோ மதுபான ஆலைகள் முளைத்துவிட்டன. இப்படியான நவீனமயமாதல் காரணங்களால், பனைசார்ந்த பொருட்களுக்கான தேவை குறைந்து, பனைத் தொழிலாளர்கள் வாழ்வில் இருள் சூழ்ந்தது. பனை மரங்களின் எண்ணிக்கையும் குறையத் தொடங்கியது. சந்தைப்படுத்துதலுக்கும் வாய்ப்புகள்

குன்றியதால், பலர் அத்தொழிலை விட்டு, வெளியேறத் தொடங்கினர்.

வருமானம் குறைந்து, சந்தை வாய்ப்புகளும் சரிந்ததால், பனை சார்ந்த தொழிலில் ஈடுபடுவோரின் எண்ணிக்கையும் குறைய ஆரம்பித்தது. நலிந்துபோன இத்தொழிலாளர்களின் நலனுக்காக எண்ணற்ற குரல்கள் ஒலித்தன.

துயரக்குரல்கள்

எவர் கண்ணிலும் படாத துன்ப-துயரங்கள் கலைஞர் கண்ணில் மட்டும் எளிமையாய் பட்டுவிடும். அப்படித்தான் பனைத் தொழிலாளர்களின் துயரக் குரலும் கலைஞர் காதல்களை எட்டின.

பனைத் தொழிலாளிகளின் குடும்பங்கள் படும் வேதனைகள் கலைஞர் கண்களில் விழுந்தன.

2006-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 1-ஆம் தேதி, கலைஞர் பனைத் தொழிலாளர்களுக்கான தனி நலவாரியத்தைத் தொடங்கினார். அதன் தலைவராக குமரி அனந்தன் நியமிக்கப்பட்டார். எந்த அங்கீகாரமும் இல்லாமல் இருந்த பனைத் தொழிலாளர்களுக்கு, இந்த அமைப்புசாரா நலவாரியம் பல வழிகளில் பேருதவியாய் அமைந்தது.

பதநீர் விற்கும் முறை

பனைத் தொழிலாளர்கள் அதிகம் நிறைந்த ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் பதநீர் குளிரூட்டும் நிலையம் அமைத்துக் கொடுத்தார். பதநீருக்கான கொள்முதல் விலையை விட்டர் ஒன்றுக்கு 4 ரூபாயில் இருந்து 10 ரூபாய் வரை உயர்த்தினார். பதநீர் இறக்க, ஓராண்டுக்கு மட்டுமே உரிமம் என்பதைத் திருத்தியமைத்து 3 ஆண்டுகளாக உயர்த்தினார்.

பதநீர், பனைவெல்லம் கொள்முதலுக்காகவும்,

பதநீர், பனைவெல்லம் கொள்முதலுக்காகவும்,

நியாயமான விலை கிடைக்கவும், ஒரு கோடி ரூபாயை மானியமாக வழங்கினார். பதநீர் நீண்ட நாட்கள் கெடக்கூடாது என்பதற்காக, இந்தியாவிலேயே முதன்முறையாக ‘டெட்ரா பேக்’-இல் அடைத்து பதநீர் விற்கும் முறையை அறிமுகப்படுத்தினார்.

பனங்கற்கண்டு மிட்டாய்களைத் தயாரிக்கச் செய்து நியாய விலைக்கடைகள், பல்பொருள் அங்காடிகளில் விற்பனை செய்ய வழிவகுத்தார். பனைத் தொழிலாளர்களுக்கு இயந்திரம் மூலம் மரம் ஏறுவதற்கான பயிற்சி வழங்க உத்தரவிட்டார்.

40 ஆயிரம் பேர் பதிவு!

இவ்வாறாகப் பனைத் தொழிலாளர்களின் வாழ்வில் வெளிச்சம் பாய்ச்சும் பல திட்டங்களை வகுத்து, செம்மையாகச் செயல்படுத்தினார் கலைஞர். அதன் பயனாய், பனைத் தொழிலாளர்கள் நலவாரியத்தில் முதல் ஆண்டுக்குள்ளேயே 40,000-க்கும் அதிகமான தொழிலாளர்கள் பதிவு செய்தனர்.

மாவட்டம்தோறும் விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தி, உறுப்பினர் சேர்க்கைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது. பனைத் தொழிலாளர்களின் குழந்தைகளுக்குக் கல்வி உதவித் தொகை, திருமண உதவித் தொகை, மகப்பேறு உதவித்தொகை, ஓய்வூதியம், விபத்துக் காப்பீட்டு வசதிகள் எனப் பல்வேறு நலத்திட்டங்கள் நலவாரியத்தின் மூலம் செயல்படுத்தப்பட்டன.

வறட்சியில் காய்ந்துபோன சருகுகளுக்கு மத்தியில், கொட்டிய மழைக்குப் பின் துளிரிக்கும் அரும்பாய் வசந்தம் பெறத் தொடங்கிய பனைமரத் தொழிலாளர்கள் வாழ்வில், மீண்டும் வறட்சியை வலிந்து திணித்தது 2011-இல் ஜெயலலிதாவின் ஆட்சிக்காலம்.

2012-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 18-ஆம் தேதி காலாவதியான பனைத் தொழிலாளர்கள் நலவாரிய உறுப்பினர்களின் பதவிக்காலத்தைத் திருத்தியமைக்காமல் காலாவதியாக்கியது

அவர்கள் 5 வயது சிறுவனாக இருந்த என்னையும் தூக்கி இடுப்பில் வைத்துக் கொண்டு, தலைவரை சந்திக்க அழைத்துச் சென்றார். சிறுவனாக இருந்தபோதும், தலைவர் கலைஞரின் பேச்சினைத் திகைப்பாய் கேட்டதாக என் தந்தை சொல்லி இருக்கிறார். 1971 தேர்தலிலும் கழகத்தின் சார்பில், என் தந்தை வெற்றி பெற்றார். அவசரநிலைப் பிரகடனத்தின்போது கைது செய்யப்பட்டு, இன்றுவரை ‘மிசா நாகலிங்கம்’ என்றே அறியப்படுகிறார்.

-மோகனராஜ் நாகலிங்கம், ஸ்ரீரத் தி.மு.க. முன்னாள் செயலாளர், மீஞ்சூர்.

[:பி] :ப்ளாஷ்பேக்

தலைவர் பேச்சில் திகைப்பு!

1971-ஆம் ஆண்டு சட்டமன்றத் தேர்தலை முன்னிட்டு, முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்கள், பொன்னேரி தொகுதிக்கு சொற்பொழிவாற்ற வருகை தந்தார். 1967 தேர்தலில் வென்று பொன்னேரி சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்த என் தந்தை திரு.நாகலிங்கம்

இது போன்ற அரிய புகைப்படங்களை சிறு குறிப்புடன் எங்களுக்கு அனுப்பங்கள். அலைபேசி எண் அவசியம். அனுப்ப வேண்டிய முகவரி: அன்பகம், 614, அண்ணா சாலை, தேனாம்பேட்டை, சென்னை-600 018. வாட்ஸூப் எண் : 90033-24473, மின்னஞ்சல் youthwing@dmk.in

கருவுலம்

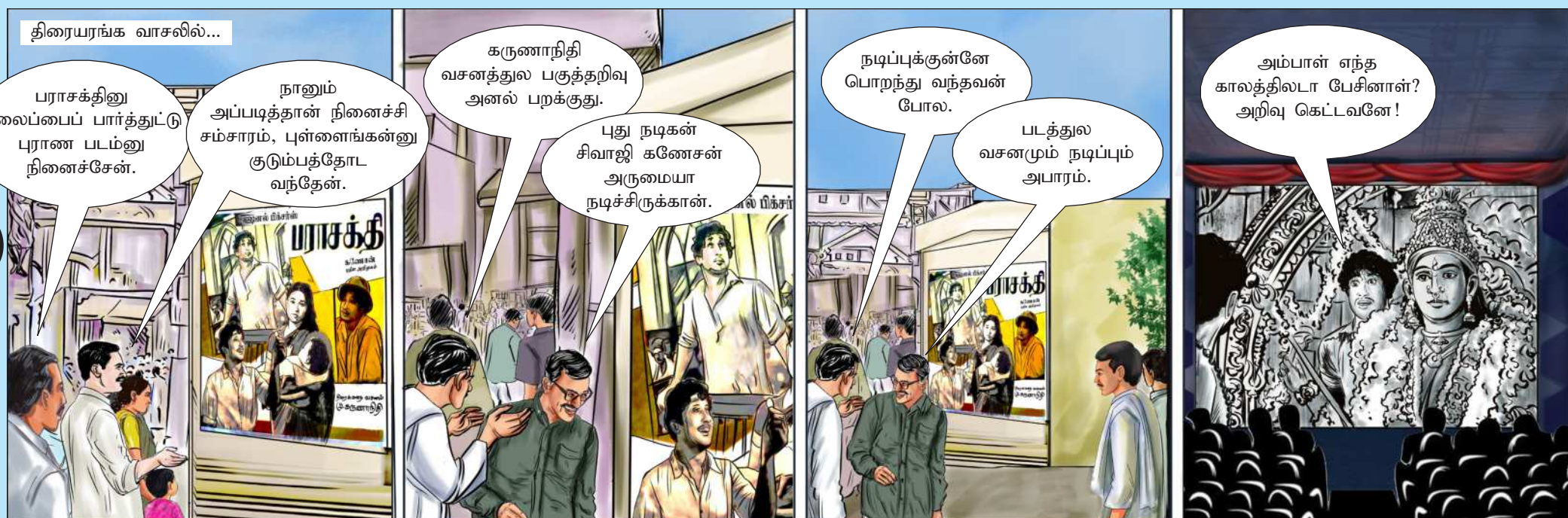
நீதிக்கட்சி மாநாடு!

1940-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 24, 25 ஆகிய 2 நாட்கள் திருவாரூரில் நீதிக்கட்சியின் மாகாண மாநாடு, பெரியார் தலைமையில் நடைபெற்றது. 50 ஆயிரம் பேருக்கு மேல் கலந்துகொண்ட இந்த மாநாட்டில், 35 தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. அதில், ‘ஸ்ரீ’ என்ற வடமொழிச் சொல்லை வயருக்கு முன்னால் பயன்படுத்தக்கூடாது, ‘திரு’ என்ற வார்த்தையையே அரசாங்கம் பயன்படுத்த வேண்டுமென்பதும் மிக முக்கிய தீர்மானம். அதன்பிறகே ‘ஸ்ரீ’, ‘ஸ்ரீமதி’ என்ற வார்த்தைகள் நீங்கி ‘திரு’, ‘திருமதி’ என்ற வார்த்தைகள் பழக்கத்திற்கு வந்தன.

திராவிடத்துால் வாழ்கிறோம்

342

எழுத்து : கோவி.லெனின்
ஓவியம் : கி.சொக்கலிங்கம்

-வாழ்வோம்